

RECENSION

Från *Gomorra*

Gomorra

Originaltitel Gomorra
Svensk titel Gomorra
Regi Matteo Garrone
Producent Domenico Procacci
Manus Maurizio Braucci, Ugo Chiti, Gianni di Gregorio, Massimo Gaudioso
Foto Marco Onorato
Roller Salvatore Cantalupo, Gianfelice Imparato, Maria Nazionale, Toni Servillo, Gigio Morra m fl
Italien 2008
Längd i tid 2 tim 10 min
Censur tillåten från 15 år
Distributör Nonstop Entertainment

Pier Paolo Pasolini ler i sin antifascistiska himmel. Utan förskönande och som en dokumentär slaskpåse i ansiktet skildras Neapel-regionen ungefär som Pasolinis eget *Salò* från 1975. Istället för att symbolisera Mussolinis regim är vi i *Gomorra* inkastade i ett modernt italienskt samhälle utan tankar på människovärde.

Salò blev Pasolinis sista film och han fick aldrig uppleva hur kontroversen och den ursinniga skildringen mottogs. Han mördades strax före premiären. Författaren bakom *Gomorra*, Roberto Saviano, är dödshotad av Camorran och lever under ständig bevakning. Det känns som om historien upprepar sig.

Regissören till *Gomorra*, Matteo Garrone, har däremot inget pris på sitt huvud. Tydligt tycker maffian själva om sättet de skildras på. Ironiskt med tanke på att de flesta är moraliskt degenererade,

helt saknar kontakt med sitt känsloliv och styrs helt och hållet av profit.

Gomorra är lika mycket ett samhällsreportage som en vanlig spelfilm. Vi får följa fem olika berättelser, eller snarare betraktelser, om hur maffian i Neapel-området Scampia lyckas ta sig in och påverka vartenda ven i samhället. Med skakig och bejakande handkamera kommer vi väldigt nära allas livsöden. Affärsuppörelser sker på sunkiga bakgator, lagerlokaler och smutsiga restaurangkök. Det otäckaste är de hjärntvättade ungdomarna som i brist på sysselsättning och jobb helt tanklöst börjar bli springpojkar för maffian. När två stycken dessutom tar egna initiativ förstår man snart att deras framtid är kort och blodig.

Filmens hjärta hittar vi i Don Ciro vars jobb är att dela ut pengar i olika mängd till människor som har någon koppling till eller samarbetar med Camorran på något sätt. Han lever under ständig rädsla, ångest och inneslutenhet. Det är en omöjlighet att ta sig ur Camorran. Han måste köpa sig ut.

När man sitter och ser *Gomorra* är det omöjligt att inte bli tagen, illa berörd eller helt enkelt förbannad. Men problemet är att det egentligen inte är någonting nytt vi ser på. Givetvis ska vi bli upplysta om att dagens maffia är ett stort problem, en äcklig och tillsynes ostoppar maktmaskin som i många avseenden är omöjlig att bryta sönder. Men det här känner vi till sedan tidigare. Att sopherteringen är ett massivt problem i de drabbade delarna i Italien har vi sett på nyheterna. Vi får definitivt inga svar. Det är bara ett rätt dokument. Såklart ett effektivt och skakande sådant men någonstans kan jag känna att en sex timmar lång hyperestetisk och episk familjekrönika från 70-talet ändå ger mig mer.

Freirik Söderlund

FILMRUTAN